

Seminar:

**Fremtidens stadion i Helsingør
Helsingør, den 25. november 2015**

Del 4. Opsamlende diskussion i arbejdsgrupper

Opsamlende referat af arbejdsgruppernes diskussioner

Som opfølgning på seminarets forudgående oplæg ved eksterne oplægsholdere (se temaside med program, præsentationer og video fra seminaret på idan.dk) blev ca. 40 lokale deltagere fra Helsingør Kommune opdelt i fire arbejdsgrupper under ledelse af ordstyrere fra Idrættens Analyseinstitut. Deltagerne repræsenterede såvel kommunalbestyrelsen som forvaltningen, lokale foreninger, FC Helsingør, arkitekter, aftenskoler m.fl.

Formålet med arbejdsgrupperne var på grundlag af de forudgående oplæg og diskussioner at få deltagerne kortfattede refleksion over tre hovedspørgsmål som indspark til den videre debat og beslutningsproces om fremtidens stadion i Helsingør.

Den nedenstående opsamling giver ikke indtryk af at være et autoritativt referat, men er et forsøg på at gengive tendenserne i diskussionerne så fair som muligt.

Spørgsmål 1

Hvilke krav bør man stille til FC Helsingørs langsigtede planer og bæredygtighed som professionel sportsklub med appel til publikum, før man bygger? (hvad skal være den realistiske ambition for FC Helsingør, hvordan skaffer man kapital, hvem har ansvaret for, at FC Helsingør ikke bliver en døgnflue i topfodbold?)

Generelt var der stor anerkendelse af FC Helsingørs aktuelle kurs, hvor klubben sportsligt og økonomisk er stabiliseret efter en nedtur. Klubbens samlede omsætning er dog fortsat blot 4 mio. kr. (steget fra 800.000 kr. for få år siden), og der er en klar forståelse af, at klubbens omsætning skal mangedobles, hvis positionen i 1. division for slet ikke tale om superligaen skal fastholdes på længere sigt.

'Skrækhistorier' som FC Vestsjælland med flere, hvor klubber ikke viser sig bæredygtige trods investeringer i et nyt stadion, gjorde stort indtryk.

Tendensen i diskussionen var derfor, at FC Helsingør realistisk set næppe får meget større behov for kapacitet end i dag i 1. division, og der var samtidig en tendens mod at stille mod en løsning, der ikke står og falder med FC Helsingørs fremtidige sportslige og økonomiske status.

Multifunktionalitet, kunstgræs, bynærhed, 'folkelighed' og høj anvendelse var nøgleordene - og det var en klar forventning, at FC Helsingør til gengæld for kommunale midler til et moderne stadion deltog engageret i lokalsamfundet, talentudvikling/ ungdomsarbejde etc.

Flere byrådsmedlemmer (dog et mindretal) gav udtryk for modvilje mod kommunale midler til et nyt stadion uanset klubbens aktuelle sportslige succes, idet det eksisterende stadion i princippet opfylder klubbens kapacitetskrav. I stedet ønsker flere at lægge pres på DBU om at lempe stadionkravene.

Der blev fra flere sider lagt vægt på, at FC Helsingør skal præsentere en bæredygtig og langsigtet strategi for klubbens udvikling – herunder nye private investeringer.

Spørgsmål 2

Hvilken model for fremtidens stadion i Helsingør vil på langt sigt give størst bæredygtighed og tilfredshed? (kapacitet, beliggenhed, belægning, funktioner, ejer og driftsherre?)

Der var en meget udpræget holdning i arbejdsgrupperne om, at tilskuerkapaciteten i DBU's stadionkrav (4000 i 1. division og 10.000 i superligaen) er sat for højt i forhold til FC Helsingørs aktuelle og fremtidige behov.

Tendensen i diskussionen gik klart i retning af at stille mod et relativt lille stadion, som opfylder krav til sikkerhed, teknik og tilskuerkomfort. Ligeledes lagde ikke mindst FC Helsingør meget stor vægt på attraktive sponsor- og VIP-faciliteter, idet god plads til spisende gæster, møder og netværksdannelse er en forudsætning for at rejse penge til professionel fodbold. Udfordringen er her kommunens mulighed for at finansiere rene sponsorfaciliteter til en kommerciel fodboldklub, og der vil således være krav om privat medfinansiering eller mulighed for en bredere anvendelse af kommercielle faciliteter.

Der var stort set enslydende enighed om, at et nyt stadion i Helsingør bør være baseret på en kunstgræsløsning. Det skal tilstræbes, at stadion kan bruges af så mange brugere som muligt hele året og fungere som lokalt samlingssted.

Der var generel opbakning til tankerne, som blandt andet blev luftet af Lokale og Anlægsfonden, om at skabe et åbent stadion, der inviterer organiserede som ikke-organiserede brugere inden for på ikke-kampdage, og som 'lever' og har anvendelse, selv om FC Helsingør får sportslige vanskeligheder og rykker ned i lavere rækker.

En lokal arkitekt mente, at det ville være muligt at skabe et 'bobletag' til vinterperioden for et beløb i størrelsesordenen 10-20 mio. kr. + op/nedtagning (ca. 600.000 kr.). Der var dog ikke nogen større efterspørgsel på en løsning med overdækket bane.

I forhold til beliggenhed var der en overvejende stemning til fordel for en løsning, hvor stadion flyttes fra sin nuværende placering på Strandvejen, hvor der ikke er plads til en stadionløsning, som kan leve op til superligaens krav. Provenuet fra salg af det attraktive område til byggegrunde vil formentlig kunne indgå i finansieringen af en ny fremtidig stadionløsning. En usikkerhed er dog andre foreningers modvilje mod at blive flyttet fra placeringen på Strandvejen, badminton og tennis er negative, mens skytterne er positive over for en flytning.

I forhold til den alternative placering af stadion er meningerne delte, dog formentlig med en overvægt af fortalere for en løsning, hvor stadion placeres i forbindelse med idrætsparkområdet ved Gl. Hellebækvej, hvor der er størst mulig synergi med andre eksisterende idrætter og brugere. Et stort mindretal anbefaler

at bruge stadion som første trin i udviklingen af et nyt område ved Esrumvej. Ingen af de foreslåede løsninger vil være uden planmæssige problemstillinger.

Spørgsmål 3

Hvilke interessenter kan bidrage til at skabe optimal udnyttelse og drift af et stadion i Helsingør? (Er der funktioner/institutioner, som man p.t. ikke har tænkt på? Hvem kan skabe indtægter til et stadion?)

En meget bred skare af interessenter og anvendelsesmuligheder kom i spil. Lokale uddannelsesinstitutioner, folkeskoler/skolelærere, aftenskole, fitness, mødelokaler, talentudvikling og træningsfaciliteter, college, foreninger, boliger, sundhedshus, private udbydere af idræt og træning osv. Tendensen gik helt klart mod forventning om en meget bred interessentinddragelse i en fremtidig stadionløsning for at skabe så stort lokalt ejerskab og så høj en anvendelse som muligt. Oplæggene fra såvel Vejen Idrætscenter, Aalesund FK og Lokale og Anlægsfonden vakte stor entusiasme for en løsning, der kunne gøre stadion til et 'folkestadion' med anvendelse hele året rundt, som rækker langt ud over FC Helsingørs hjemmekampe i ligaen.

Der var fra flere sider (om end ikke entydigt) interesse for en løsning, der indebærer en bredere sideløbende udvikling af den eksisterende idrætspark (med haller og idrætsfaciliteter) på Gl. Hellebækvej.

Der var langt fra entydig opbakning til at satse på stadion som et fremtidigt eventområde (koncerter etc.), idet der ikke er tiltro til den økonomiske bæredygtighed i forhold til konkurrencesituationen samt modstand mod at skabe en facilitet, der konkurrerer med Kulturværftet og andre koncertsteder i lokalområdet.

Henrik H. Brandt, Idrættens Analyseinstitut, 4. december 2015